

9. klases skolēni iejūtas barikāžu atmosfērā.

➔ 4. lpp.

Ralfs Zazerskis *Katrīnas kausā* uzvar

Sestdienas vakarā prestižajās starptautiskajās sacensībās *Kuldīgas Katrīnas kauss* vieglatlētikas manēžā ar ovācijām sumināts kuldīdznieks Ralfs Zazerskis, jo 60 m barjerskrējienuā viņš uzvarēja (8.42).

Vieglatlētikas sacīkstēs *Kuldīgas Katrīnas kauss* 60 metru barjerskrējienuā ar rezultātu 8.42 uzvarējis mājinieks Ralfs Zazerskis.

„VĒL IR, KUR AUGT”

Sportists atzina, ka rezultāts varēja būt vēl labāks: „Bet, tā kā iepriekšējā naktī sliktās pašsajūtas dēļ nebiju gulējis, tas ir labs. Cerēju, ka skries arī Jānis Sausais, kurš šajā disciplīnā ir lielākais konkurents. Diemžēl viņš nestartēja.” Šosezon Ralfam tās bija piektās sacensības, un februārī Valmierā notiks Latvijas čempionāts: „Mērķis ir Eiropas čempionāts U20 grupā – tur varētu pacīnīties arī par kādu augstu vietu, bet līdz tam cītīgi jātrenējas.”

Ralfam ir 18 gadu, viņš mācās Murjāņu sporta ģimnāzijas 12. klasē. Pērn Baltijas čempionātā U20 grupā kļuva par čempionu 110 m barjerskrējienuā, bet 100 m sprintā izcīnīja sudraba godalgu. *Kuldīgas novada sporta skolā* līdz 9. klasei viņš trenējies pie Ilzes Stukules, bet tagad

prasmes slīpē pie Viktora Lāča. Rudenī Ralfs *Kurzemniekam* sacīja: „Starp pieaugušajiem skrienot, nejutos tik labs – mazliet zūd pašpārliecinātība. Labāk tomēr patīk skriet savā vecuma grupā. Manas disciplīnas pārsvarā ir barjeras un īsās sprinta distances – 100 un 200 metru.”

Ceturtais 60 m barjerskrējienuā bija Niks Maulis (9.10), vēl viens *Kuldīgas novada sporta skolas* audzēknis.

AP 40 ĀRZEMNIEKU UN JAUNA APARATŪRA

Pēc divu gadu pārtraukuma *Katrīnas kauss* notika 11. reizi. Piedalījās vairāk nekā 130 sportistu, tai skaitā ap 40 no ārzemēm: Vācijas, Lielbritānijas, Itālijas, Ungārijas, Beļģijas, Igaunijas un Lietuvas. Tribīnes bija skatītāju pilnas līdz pat pēdējam startam ap desmitiem vakarā.

Tradicionāli sacensības atklātas ar bērnu skrējieni, šoreiz apli manēžā pieveica 60 mazo ķiparu. Klātesošos sveica novada domes priekšsēde Inese Astaševska: „Prieks, ka atkal ir iespēja sacensības skatīties klātienē. Sportistu aprindās notikušas pārmaiņas, un, iespējams, šovakar dzirdēsim jaunus uzvārdus.” *Katrīnas kausa* organizators Ivo Solomahins gandarīts, ka trīs mēnešu darbs atmaksājies – visu izdevies noorganizēt augstā līmenī: „Šogad ir jauns starts un finišs ar apskaņošanu un automatiskiem rezultātiem. Tos sportisti redz uzreiz – nav vairs jāgaida, kamēr atnesīs protokolu un paziņos. Ikreiz cenšamies, lai programma būtu laba un kompakta.”

(Lasiet arī 12. lpp.)

Inta Jansone, Lailas Liepiņas foto

➔ 6.–7. lpp.

Kaķu, zaķu, trušu fotokonkurss beidzies.

Kā taupīt elektrību.

➔ 2. lpp.

„Ja darbs ir daudzās krāsās, var kārtīgi izspēlēties – kā gleznotājs ar otu, tā audējs ar dzijām,” saka kuldīdzniece Ineta Zalkovska. ➔ 9. lpp.

Interesantas lietas Citā bazārā. ➔ 11. lpp.

E-cigarete smēķēšanu tikai veicina. ➔ 5. lpp.

Piektdien, 27. janvārī:

- Kā klājas jaunajiem uzņēmējiem.
- Godina nacionālos partizānus.
- Astras Strauss-Štrauss raibais dzīvesstāsts.
- Domes deputāti par darbu un vēlētajiem.
- Donori glābj dzīvību.

9 771407 975048 04

REDZĒJUMS

Ja aizliegtais auglis būtu rūgts

Daina
Tāfelberga

Nesmēķēju kopš vidusskolas pēdējās klases. Būtībā to brīdi tālajā jaunībā par smēķēšanu nemaz nevar saukt – tas bija tikai izmēģinājums, lai pārlicinātos, ka tabakas dūmi man nemaz nepatīk: ne iekšā vilkt, ne uz āru pūst, gaisu piesārņojot. Toreiz aromātisku cigarešu nebija.

„Smaržīgs un garšīgs – tāds, ka gribas vēl un vēl, līdz jāsauc mediķi...”

Par modernajiem tabakas izstrādājumiem vai tās aizstājējiem tagad tikpat kā neko nezināju līdz brīdim, kad intervēju policijas nepilngadīgo lietu inspektori un pēc šīs sarunas gatavoju rakstu par elektroniskajām cigaretēm (5. lpp.). Un to jaunības grēku pieminu tāpēc, ka Saeimā top grozījumi Tabakas aprites likumā, lai ieviestu stingrākus noteikumus attiecībā uz jauno, diezgan plašo un patīkamo piedāvājumu smēķētājiem. Likumprojekta izstrādē tiek ņemta vērā ārvalstu pieredze, tostarp no Nīderlandes ar tās izslavēto brīvības un baudu citadeli Amsterdamu priekšgalā. Tur pieaugušie var-

būt var mierīgi uzpīpēt zālīti, bet attiecībā uz modernajiem tabakas aromatizētājiem Veseļības ministrijai dota vaļa kaut ko atļaut un ko aizliegt. Eiropā nav vienotu noteikumu – katra valsts iet savu ceļu.

Latvijas likumdevēju starpā par vajadzību ieviest stingrākas normas pastāv strīds. Pārsteigums: izrādās, ir tādi politiķi, kuri iestājas *pref.* Šie pretinieki pakēruši vienu nabaga Lielbritānijas Karaliskās koledžas pētījumu, ka elektroniskās cigaretes ir ievērojami mazāk kaitīgas nekā parastās, tāpēc ieteicama alternatīva, lai atņemtu to *slikto* smēķēšanu. Līdz ar to jaunais likums esot drauds valsts ekonomikai un sabiedrības veselībai.

Bet ir daudzi pilnīgi pretēji pētījumi un vairāk nekā 60 ārstu apvienību parakstīta vēstule Saeimai, kurā pieprasīts aizstājēju tirdzniecību ierobežot. Vai gan neticēt ārstiem, kuri apgalvo, ka e-cigarešu nekaitīgums ir māns? Arī šīs ierīces ražo tabakas uzņēmumi, kuru interesēs nevar būt pircēju skaitu samazināt. Tātad tā cīkstēšanās notiek ar politiķiem, kuri kāda biznesa intereses aizstāv.

Tikmēr jaunā paaudze kuplu dūmu uzvelk teju vecāku, skolotāju un likumsargu priekšā, jo tas dūms nav tik acīmredzams un smirdīgs kā parastajām cigaretēm. Smaržīgs un garšīgs – tāds, ka gribas vēl un vēl, līdz jāsauc mediķi... Kaitīgas tās vielas ir kaut vai tāpēc vien, ka bērniem grūti paiet garām kārdinošām – krāsainām, mīnīgi smaržīgām – lietām, bet kļūt atkarīgam ir viegli.

MANUPRĀT

Jāturpina palīdzēt

Pēc sarunas ar mūziķi Katrīnu Gupalo prātā palikusi doma, ka ikviens var atrast veidu, kā palīdzēt Ukrainai cīņā pret Krievijas armiju. Kuldīgas kultūras centrā latviešu un ukraiņu grupas *Varakuta* koncertā klausītāji saziedoja 1235 eiro tām ģimenēm, kuras patvērumu no kara šausmām radušas mūsu novadā. Prieks, ka daudziem joprojām tas rūp un ka mākslinieki ik pa laikam atgādina par to, kas notiek tepat netālu. Nupat apmeklēju somu simfoniskā metāla grupas *Apocalyptica* koncertu arēnā Rīga. Arī tā uz skatuves pauda atbalstu Ukrainai un pastāstīja, ka koncertu bez maksas apmeklēja 300 ukraiņu bēgļi, kuri mīt Latvijā. Mūziķi viņiem veltīja dziesmu *Rise**. Grūti izprast, kāpēc daži mākslinieki joprojām nav gatavi savu nostāju paust publiski. Karā ir tikai divas puses. Ir acīmredzami, kura valsts uzbrūk un kura cīnās par savu neatkarību. Tāpēc šoreiz arī klusēšana ir atteikums. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka Ukraina katru dienu lej asinis par savu un arī mūsu brīvību. Tāpēc jāturpina palīdzēt, kā varam. Un paust nostāju ir mazākais, ko spējam darīt, lai atbalstītu.

* Angliski *Celties*

Kristīne Pabērza

TRĪS PAR VIENU

Kā taupāt elektrību?

JĀDOMĀ ARĪ PAR DROŠĪBU

1. Artis Roberts, Kuldīgas novada domes priekšsēdes vietnieks:

– Pagājušajā pavasarī, kad elektrība sāka strauji sadārdzināties, pilsētā un pagastos ieviesām vairākus taupības pasākumus. Secinājums: rezultāti ir. Noteicām īpašu režīmu apgaismojumam, un ietaupījums ir ap 12%. Bet situācijas mainās – elektrības cena te ceļas, te samazinās. Dramatiski bija decembrī, kad uzkāpa augstu, salīdzinot ar novembri. Janvārī atkal kritās. Turpināsim līdzšinējo rīcību, jo ietaupīt var

SAULES PANEĻI UN JAUNAS IECERES

2. Jānis Brantevics, Turlavas zemnieku saimniecības *Kalna Mikas* īpašnieks:

– Neko daudz ietaupīt nevaram, tik vien kā pasekot līdzi, vai kāda spuldze nedeg lieki. Esam ieviesuši citus pasākumus, lai izmaksas mazinātu. Pagājušajā gadā uzlikām saules paneļus fermaī un mājai. Atslodze ir ļoti jūtama. Par patēriņu mājai vispār nav jāmaksā, jo *Sadales tīkla* pakalpojumu šobrīd sedz valsts atbalsts. Līdz ar to esam pa nullēm, kaut māja tiek apsildīta ar sūkni, kam patēriņš diezgan liels. Uzlikām tikai jūnijā, bet bija uzkrājums, kas tagad beigsies. Taču tūlīt jau būs marts, un saules paneļi ražos vairāk. Rakstām projektu, lai

NOSLĒDZA TĀLREDZĪGU LĪGUMU

3. Dace Zonberga, Rumbas pagasta uzņēmuma *Lāses AM* izpilddirektore:

– Energoefektivitāti ieviesām jau agrāk – pirms cenu lielā kāpuma. Mūsu vadītājs bija diezgan tālredzīgs un līgumu noslēdza par fiksētu tarifu, tāpēc ievērojamās svārstības tirgū līdz šim neesam izjutuši un vēl vienu gadu maksāsim pēc vecās cenas, kas ir krietni zemāka. Saņemam arī valsts atbalstu.

Bez elektrības nevaram pastāvēt, īpaši ziemā patēriņš liels, un ietaupīt neko nevar ne kautu-vē, kur iekārtas tiek darbinātas ar elektrību, ne

diezgan būtiski, taču jāņem vērā, ka visu izslēgt nedrīkstam. Jādomā par drošību – svarīgi, lai cilvēki var iet pa izgaismotām ielām. Rūpīgi analizējam, kur ko varam atļauties. Izslēdzām daļēji, un gaisma varbūt nebija tik spoža kā ar pilnu jaudu, tomēr drošāk cilvēkiem ir.

Mums līgums ar *Elektrum* ir par biržas cenu, kas mainās neatkarīgi no tirgotāja. Partneris ir stabils. Nav izdevīgi nepārtraukti meklēt kaut ko lētāku, jo brīžiem izdevīgāk ir pie viena, tad atkal pie cita tirgotāja.

ierīkotu biogāzes ražotni. Lielākais elektrības patērētājs ir piens govju ferma, kurā augu dienu strādā roboti. Ievērojami patērē mēslu sūkņi – arī šis darbs ir pilnībā mehanizēts, un ar rokām cilvēki nestrādā.

Novembrī mums beidzās līgums ar *Latvenergo*, pārgājām pie uzņēmuma *Ignitis Latvija*: sākumā ar fiksētu cenu, kas tolaik bija izdevīgāka, bet tad nolēmām palikt pie biržas cenas, un pašlaik esam vinnētāji. Novembrī un decembrī bija 20–25 centi, fiksētā būtu 30. Nofiksēt var jebkurā brīdī, bet prognozēt grūti, un tas atkarīgs no intuīcijas un veiksmes.

gaļas lopu saimniecībā *Kolumbi*, kur tā nepieciešama novietnes uzturēšanai. Lai arī cena ir zema, tik un tā ražošanas ciklu pārveidojam tā, lai ekonomētu. Veidojam tādu darba grafiku, lai jaudu izmantotu optimāli, piemēram, lieki nesildītu ūdeni, nedarbinātu iekārtas. Apgaismojums iekārtots pēc darba drošības prasībām – pustumās strādnieki nevar strādāt. Pašlaik izdarīts viss, ko varam. Tiek domāts arī par alternatīvajiem enerģijas avotiem.

Daina Tafelberga

FOTOKOMENTĀRS

Kurmīš
priecīgs – sniega
vairs nav!

Intas
Jansones
teksts un foto

PRECIZĒJUMS

Rakstā *Pirmklasniekus piesaka ātri* (17. janvāra numurā) neprecīzi minēts Kuldīgas Centra vidusskolā pieteikto bērnu skaits: bija 61, nevis tikai 40. Autore Daina Tafelberga lūdz atvainot par pārpratumu.

Dāsni eņģeļi Usmas dievnamā

Sirsniņš un dāsns Rendas pagasta Sv. Pēteru Usmas baznīcā bija muzikālais dievkalpojums *Eņģeļi pār Latviju* – saziēdoti nepilni 650 eiro, kas Bērnu slimnīcas fonda akcijai nodoti kā artava, lai slimajiem dzīvi padarītu gaišāku.

Lielākā daļa summas savākta draudzē, tai pievienoti vairāk nekā 100 eiro, ko ziedojuši tie rendenieki, kas nevarēja atbraukt.

Nelielais dievnamas pie Usmas ezera vienmēr bijis tuvu un tālu ļaužu pilns, jo draudzē ir arī daudzas ģimenes no citiem novadiem. Šoreiz atbraucēju bija vairāk, ieradušies pašdarbnieki no kaimiņu pagastiem. Jau vairāk nekā 20 gadus ap Ziemassvētkiem šeit notikuši dažādi labdarības pasākumi. Kad pirms 15 gadiem Bērnu slimnīcas fonds radīja akciju *Eņģeļi pār Latviju*, rendenieki tajā aktīvi iesaistījās. Arī kultūras namā rīkoti koncerti, vācot ziedojumus, un akcijas noslēgums bija Usmā.

Kā sprediķī norādīja evaņģēliste Agrita Staško, šoreiz pasākums notiek janvārī, bet tas varbūt pat ir labāk: norimusi Ziemassvētku steiga, kurā Jēzus atnākšanu dažs pat nepamana. Taču Dieva dēla gaisma vēl turpina atspīdēt, un par tās nesēju var kļūt ikviens: „Nav svarīgi, cik liels ir ziedojums. Galvenais, ka mūsu sirdis ir atvērtas un labā vēsts tiek nodota tālāk. Mēs paši tā kļūstam labāki. Neesam pasaulē tāpēc, lai savus gadus tikai kaut kā nodzīvotu. Esam nākuši tāpēc, lai būtu kādam vajadzīgi un rīkotos kā draugi. Lai nestu gaismu, sētu dzīvības un ticības sēklu arī tajās vietās, kur valda neziņa, bēdas. Kā teikts Svētajos Rakstos: „Sveici iededzinājis, neviens to neliek zem pūra, bet luksturī; tad tā spīd visiem, kas ir namā.” Ikviens var līdzilvēkiem dot daudz. Nav jā-

Uz Usmas baznīcu Rendas pagastā ar dziesmām ielīksmot sirdis atbraucis sieviešu ansamblis *Atspulgs* no Kurmāles.

Rumbas pagasta *Bukaišu* amatiereteātris rādīja aizraujošos *Mazos pelēnos Ziemassvētkus*.

būt slavenībai – vienkārši priecīga sirds, labi vārdi nes svētību. Ja sirds būs pildīta ar gaismu, būsīm paglābti no depresijas.”

Dievkalpojumu papildināja atjaunotais draudzes ansamblis *Zelta rasa*, dziedāja Kurmāles *Atspulgs* un Turlavas pagasta Lipaiņu draudzes ansamblis, uzstājās bērni, kuri mācās mūzikas centra *Bukaiši* amatiereteātris rādīja iestudējumu *Mazie pelēni Ziemassvētki*. Koncertā apstiprinājās

A. Staško teiktais, ka visi esam radoši un bagāti, otram varam dot ikviens: gan daudzkārt uzstājušies ansamblī, gan mazie, kuri tikko sākuši spēlēt mūzikas instrumentu vai iemācījušies dzejolīti.

Vairākas dziesmas uz klavierēm nospēlēja mazā Arianna, dziedāja viņas mamma, kādreizējā rendeniece Linda Papēde. Jau labu laiku ģimene dzīvo Talsu novada Spārē, bet regulāri brauc uz savu Usmas draudzi. Kamēr mamma ar meitu uzstājās,

Uzstājas Linda Papēde ar meitiņu Ariannu. Ģimene dzīvo Talsu novadā, bet turpina regulāri braukt uz dievkalpojumiem Usmas draudzē Rendā.

tētis Rolands pieskatīja dēliņu, kas vēl ratiņos. „Braucam visi šurp, ja vien varam, svētkos un labdarības pasākumos noteikti,” viņš pastāstīja. „Braucām arī tad, kad dzīvojām Rīgā. Šeit joprojām draudzes kodolā esam kā savējie. Baznīca nav liela, toties neapprakstāmi pievilcīga – silta, sirsnīga un mīļa.”

Rumbas pagasta ļaudis labdarības pasākumos Usmā piedalījušies jau agrāk, lielākoties bērni, kuri iet svētdienas skolā *Kuldīgas Sv. Katrīnas draudzē*. Šoreiz atbraucis jaunais amatiereteātris kultūras organizatoras Baibas Rozevskas vadībā. Lielu un mazu pelēnu uzvedums visus ielīksmoja. „Kā vienmēr eņģeļos saviļņo atmosfēra,” atzina B. Rozevska. „Usmā vērojama vecuma dažādība: no zīdaiņiem ratiņos un maziem bērniem, kas čalo vai uzmanīgi klausās, līdz sirmiem senioriem. Pat lielajās baznīcās ne vienmēr ir pārstāvētas pilnīgi visas paaudzes.”

**Daina Tāfelberga
Lailas Liepiņas un
Agritas Staško arhīva foto**

Kurzemes pensionāri satiekas Kuldīgā

Seniori no Kurzemes sadraudzības biedrībām un klubiem 14. janvārī satikās mūspusē – klubā *Poligons* notika atpūtas pēcpusdienas *Ziemas prieki Kuldīgā*. Viesi bija no Ventpsils, Talsiem, Tukuma, Kandavas, Stendes, Vānes, Matkules, Kables, Šķēdes, Puzes un Alsungas.

Līnijdejojotāju klubs *Jautrie zābacīņi* Kurzemes senioriem rāda priekšnesumu *Ziemas pasaka*.

Kuldīgas pensionāru apvienības *Rumbiņa* valdes priekšsēde Jeļena Lāma stāsta: „Dzīve ir ļoti interesanta – tā vajadzīgajā brīdī saved cilvēkus kopā, lai viņi atpūstos un priecātos, lai kaut uz brīdi viens no otra bagātinātos. Tāpēc *Rumbiņā* tādi pasākumi plānoti trīs reizes gadā: ziemā, pavasarī un rudenī. Tajos piedalās *Rumbiņas* biedri un sadraudzības biedrības un klubi. Mūsu dzīvē daudz kas mainījies, bet nemainīgs palicis viens: jaunībā mums patika draudzēties un ballēties, un arī tagad mums, senioriem, ļoti nepieciešami šie mirklī kopā un padejošana.” Pēc J. Lāmas un Kuldīgas novada domes priekšsēdes Ineses Astaševskas vēlējumam jaunajā gadā līnijdeju klubs *Jautrie zābacīņi* parādīja uzvedumu *Ziemas pasaka*, kas sagatavots Iritas Grīnbergas vadībā un veltīts tieši šim notikumam. Deju mūziku spēlēja Juris Pavlovs. Kā saka J. Lāma: „Ziema ir bagāta ar svētku prieku mūsu pasākumos. Lai arī šoreiz tā daudz nelutināja ar sniega baltumu, jaunajā gadā visiem ir jauks garastāvoklis no aizvadīto svētku noskaņām. Ir patīkami būt kopā, ja cilvēki nevis žēlojas, bet darbojas ar prieku, jo senioru dzīve jāpiepilda ar pozitīvām emocijām. Savu vecumu nosakām paši, un šajā reizē emocijas bija pārpārēm.” *Rumbiņas* dalībnieki spāriģi iesaistās ne tikai atpūtas pasākumos, bet arī sporta sacensībās starp novadiem un citās aktivitātēs.

Laura Vilerte, Rumbiņas arhīva foto

ES ZIŅAS

UZTRAUC DZĪVES DĀRDZĪBA

Kā liecina *Eiropabarometra* jaunākā aptauja, 93% eiropiešu visvairāk satrauc dzīves dārdzība, tad nabadzības un sociālās atstumtības risks (82%). Latvijā aptaujātos uztrauc dārdzības pieaugums (92%), Ukrainas kara izplatīšanās uz citām valstīm (83%) un kodolnegadījuma risks (78%). Vienlaikus iedzīvotāju atbalstu Eiropas Savienībai (ES) nesēnās krīzes ir pastiprinājušas: 72% uzskata, ka viņu valsts no dalības tajā ir ieguvusi. Pagaidām iedzīvotājus ne valstu, ne ES līmenī neapmierina rīcība krīzes seku mazināšanā – tikai trešdaļa eiropiešu ir apmierināti. Latvijā ar valdības rīcību apmierināti tikai 22%, bet 24% – ar ES paveikto.

ATBALSTS UZNĒMUMU DIGITALIZĀCIJAI

Ministru kabinets atbalstījis Ekonomikas ministrijas izstrādāto Eiropas Atveseļošanas fonda programmu uzņēmējiem *Atbalsts procesu digitalizācijai komercdarbībā*. To varēs izmantot jaunu programmatūru un iekārtu ieviešanai. Atbalsts būs grantu veidā. Atkarībā no uzņēmuma lieluma būs pieejams mazais vaučers līdz 5000 eiro un lielais līdz 100 000 eiro. Tos piešķirs Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra, un plānots, ka pieteikties varēs februārī. Līdz 2026. gadam atbalstu saņems vismaz 280 uzņēmumu.

TIEŠSAISTES IZGLĪTĪBA UZŅĒMĒJIEM

Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūts (EIT) nācis klajā ar tiešsaistes platformu *EIT Campus*, kas ļauj piekļūt tā plašajam izglītības piedāvājumam, kas apvieno inovācijas un uzņēmējdarbību. Pirmie kursi ir klimata, pārtikas, veselības un izejvielu jomā. Tur atrodam arī citi iepriekš dažādās vietnēs izklaidēti pakalpojumi skolēniem, studentiem, dažādu jomu speciālistiem un augstskolām.

ŽANA MONĒ INICIATĪVAS SKOLĀM

Žana Monē iniciatīvas ir daļa no programmas *Erasmus+*. Uz vispārējās un profesionālās izglītības iestādēm attiecas trīs programmas: skolotāju apmācībai, ar ES saistīta satura iekļaušanai mācību programmā un sadarbībai ar citu valstu skolām. Lai sekmētu ES tematu apguvi (ES vērtības un darbības principi, vēsture, kultūru daudzveidība utt.), skolas var rīkot projektu nedēļas, mācību braucienus u.c. Pasākumus var plānot pašas vai ar augstskolu un citu organizāciju atbalstu. Konkursum var pieteikties līdz 14. februārim.

Informāciju sagatavojis **tīkla Europe Direct Kuldīgas birojs**

Apcietināts par slepkavības mēģinājumu

Nedēļas nogalē Valsts policija Kuldīgā kādu vīrieti aizturējusi aizdomās par slepkavības mēģinājumu. Viņš atrodas apcietinājumā.

Kurzemnieks jau rakstīja, ka 13. janvārī ap 23.20 policijā saņemta ziņa: kādās mājās Jelgavas ielā konfliktā cietusi sieviete. Pašvaldības policija tur atrada uz grīdas asinīs guļošu sievieti, blakus istabā bija noslēpies bērns. Neatliekamā medicīniskā palīdzība cietušo aizveda uz slimnīcu. Bērna uzraudzību apņēmas bāriņtiesa un sociālais dienests.

Valsts policijas (VP) Kurzemes reģiona pārvalde noskaidroja uzbrucēja – jauna vīriete – identitāti un sāka viņu meklēt. Kā informē sabiedrisko attiecību speciāliste Madara Šeršņova, aizdomās turētais slēpies, līdz tēvs pierunājis atzīties. Tad vīrietis piezvanījis un uzturēšanās vietu atklājis. Viņš aizturēts naktī uz 14. janvāri, un 15. janvārī pēc VP lūguma tiesa kā drošības līdzekli noteica apcietinājumu.

Izmeklēšanā noskaidrots, ka aizturētais ar cietušo ir seni paziņas un vīrietis pie sievietes ieradies nolūkā nogalināt. Iepriekš lasījies grāmatas un

skatījies seriālus par sērījveida slepkavām un tā ieguvis informāciju, kā cilvēku nogalināt. To tad nolēmis izmēģināt. Ar viltu izvilinājis sievieti ārpus mājokļa koridorā un sācis uzbrukt, nodarot miesas bojājumus. Sieviete ar traumām nogādāta Kuldīgas slimnīcā.

Kā Kurzemnieku informēja slimnīcas uzņemšanas nodaļas vadītāja Svetlana Serpāne, sieviete naktī ievesta ar dziļām brūcēm un galvaskausa lūzumu. Intensīvajā terapijā cietusī ievietota smagā stāvoklī. Vairākas reizes viņu konsultējis neiroķirurgs un citi speciālisti, bet uz citu slimnīcu nav bijis jāved. Sieviete turpina ārstēties traumatoloģijas nodaļā.

Pret aizturēto sāks kriminālprocesu par slepkavības mēģinājumu. Pēc Krimināllikuma par šādu noziedzīgu nodarījumu sods ir mūža ieslodzījums vai brīvības atņemšana no pieciem līdz 20 gadiem un probācijas uzraudzība līdz trim gadiem. Vīrietis iepriekš policijas redzeslokā nav nonācis. Viņam noteikta kompleksa psiholoģiski psihiatriskā tiesu ekspertīze. Izmeklēšana turpinās.

Daina Tāfelberga

Beidzot plāno asfaltēt Pelču ielu

„Pelču ielas grantētais posms paredzēts ar asfaltbetonu un ar tādu domu: ja pašvaldība izdarīs savu mājasdarbu, tad Latvijas Valsts ceļi uz objektu skatīsies mazliet citādāk un varbūt noasfaltēs arī savu daļu,” par ieceri stāsta Kuldīgas novada pašvaldības vides pārvaldības daļas vadītājs Andris Megnis.

Notikusi sabiedrības informēšana par pārbūves projektu pilsētas robežās. Iedzīvotāji varēja izteikt domas un uzdot jautājumus. Kuldīgas attīstības aģentūras vecākā projektu vadītāja Madara Liekmane norāda, ka pasākums organizēts tāpēc, lai saprastu cilvēku nostāju. Projektēšana vēl notiek, būvprojekts izstrādāts minimālā sastāvā, un tas būvvaldē iesniegts saskaņošanai.

Pirmajā kārtā Pelču iela paredzēta ar asfaltu no Kuldīgas apvedceļa līdz iebrauktuvei uz Kurzemītes dārziņiem. Otrajā kārtā tiks asfaltēts posms no iebrauktuves līdz pilsētas robežai. Līdz iebrauktuvei paredzēts apvienotais gājēju un velosipēdistu ceļiņš. Ielā būs apgaismojums, tiks pārprofilēti grāvji, lai tie ir atbilstoši augstumā un kri-

tumā. M.Liekmane stāsta, ka darbu varēs darīt, tiklīdz būs nauda: „Šogad paredzēta projektēšana. Lai iegūtu finansējumu, projektam jābūt gatavam.”

Publiskā apspriešana nebija plaši apmeklēta – uz to ieradās daži iedzīvotāji. A.Megnis norāda, ka iebildumi vai ierosinājumi netika izteikti: „Ja kādam iebildes ir, šī bija iespēja kaut ko vēl pamainīt, ja iedzīvotāji būtu vēlējušies. Bet tā ir vieta, kur privātmājas nav Pelču ielai blakus. Iebrauktuves uz visiem īpašumiem ir paredzētas, līdz ar to būtisku piebilžu nebija. Ja neviens nesūdzas, uzskatām, ka uzprojektēt un sasniegt mērķi ir izdevies.”

A.Megnis skaidro, ka Pelču iela jālabo tehniskā stāvokļa dēļ: „Grantētais segums regulāri nespēj izturēt slodzi. Ļoti daudzi arī no Pelčiem izvēlētos šo ceļu, jo tas ir īsāks nekā apkārt pa Skrundas šoseju.” Iedzīvotāji bieži sūdzējušies par sliktu ceļu. „Galvenais ir izveidot būvprojektu. Attīstības aģentūra strādā, lai iegūtu finansējumu. Šis ceļa posms ir viena no prioritātēm – tur dzīves apstākļi cilvēkiem jāuzlabo.”

Kristīne Pabērza

Iejūtas barikāžu atmosfērā

Vienā stacijā skolēni izpildīja uzdevumus par medicīnu.

Skolēniem interesanta šķita iespēja uzvilkt zemessargu ekipējumu.

„Barikādes ir nozīmīgs notikums mūsu valsts vēsturē, jo Latvija atguva savu brīvību,” saka Nīkrāces pamatskolas audzēkne Ance. 20. janvārī Kuldīgas novada bērnu un jauniešu centrs aicināja visas 9. klases piedalīties atceres pasākumā *Toreiz janvārī*.

Sadarbībā ar Kuldīgas skolām, Zemessardzi, Jaunsardzi, skautu kustību un novada muzeju Liepājas ielā bija organizētas stacijas, kurās skolu komandām dažādi uzdevumi jāizpilda desmit izziņošās un praktiskās stacijās, jāparāda zināšanas un prasmes.

Sastopam Nīkrāces komandu, kad tā pabijusi trīs stacijās. „Mums

bija jāizveido ugunskurs no koka dēļšiem, jāiekur cits ugunskurs un jāpārdedzina striķītis, vēl mēģinājam paskaidrot vārdus, kas saistīti ar barikādēm,” stāsta Ance. Nīkrācnieki atbraukuši kopā ar direktori Dzintru Liekmani, kura pastāstīja, ka šajā dienā atceres pasākums notiek arī skolā: „Barikāžu tēmu esam pārrunājuši gan vēstures, gan audzināšanas stundās.”

Ēdoles pamatskolas vēstures skolotāja Gunita Meiere uzteic organizatorus par ideju: „Šis ir ļoti labs pasākums, kurā zināšanas par šiem notikumiem jaunieši nostiprina neierastā veidā. Pozitīvi arī tas, ka mums iedots transports un

nebija problēmu te nokļūt.”

Zemessardzes 45. nodrošinājuma bataljons gādāja uguns kursu un karstu tēju, te varēja uzvilkt ekipējumu un izmantot fotosienus. Kā skaidro rīkotāji, tā iecerēts veicināt patriotismu un piederību valstij, izkopt pilsoniskās līdzdalības un sadarbības prasmes, stiprināt zināšanas par 1991. gada janvāra notikumiem, kad cilvēki cēla barikādes apkārt stratēģiski svarīgiem objektiem Rīgā un citviet Latvijā, tostarp Kuldīgā apsargājot raidstaciju un pastu.

Līgas Gabrānes
teksts un foto

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Dauza durvis, dzer par daudz, brāļi strīdas un puš piparu gāzi

Stāsta Kuldīgas novada pašvaldības policijas priekšnieka pienākumu izpildītāja Ineta Meiere.

16. janvāris. Dodamies uz Gaismas ielu palīdzēt neatliekamajai medicīniskajai palīdzībai tikt galā ar agresīvu pacientu. Uzliekam viņam rokus uz galvas un nododam Valsts policijai (VP). Skrundā palīdzību lūdz sociālais dienests – jāieceļ gultā sirmgalve, kas ilgstoši bezpalīdzīgi gulējusi tualetē, jo nav varējusi piecelties. Ventas ielā vīrietis paiet nevar, jo ļoti piedzēries, turklāt savainojis galvu. Atbrauc mediķi, bet uz slimnīcu pakritušais negrib braukt. Vedam mājās, rakstām soda lēmumu.

17. janvāris. Pie *Drogām* Kuldīgā guļ vīrietis, kurš mums zināms, bet kādu laiku redzeslokā nav bijis: sācis atkal dzert. Nīkrāces pagasta Dzeldā vairāku dzīvokļu mājā kaimiņi sūdzas par iemītniekiem, kuri bieži dzer, trokšņo un piemēlo kāpņu telpu. Sākam administratīvo procesu. No Liepājas ielas Kuldīgā zvana, ka agresīvs vīrietis spārda kaimiņu durvis. Mums viņš skaidro, ka uzlauzis sava dzīvokļa durvis, jo nav atslēgas un sievas nav mājās. Zvanām viņai un saņemam apstiprinājumu, ka viss kārtībā.

18. janvāris. Atkal zvans no Liepājas ielas, taču vīrietis durvis vairs nelauz – sēž un gaida sievu. Kopā ar mums viņš dodas prom,

jo nolēmis iet pie mātes. Atkārtoti pārbaudām kārtību dzīvoklī Dzeldā. Šoreiz tur mierīgi, bet atklājas, ka ir nečīpēts suns. Dodam laiku, līdz kuram mājdzīvnieks jāreģistrē. Rudbāržos mežā atrasts kara laika lādiņš, tiek izsauktis sapieris. Skrundas autoostā vīrietis dzer. Atkal izsaukums no nama Kuldīgā, Liepājas ielā, – šoreiz it kā par ilgstoši ieslēgtu un nebarotu kaķi, zvanīts arī glābējiem. Taču aizdomas neapstiprinās – būs jālemj, vai ierosināt procesu par nepatiesu informāciju. Braucam uz Kabilu, lai ar čipa lasītāju noskaidrotu, kam pieder kādās mājās pieklīdušais suns. Saimnieks dzīvo Šķēdē un ir priecīgs – suns aizbēdzis, bet GPS ierīcei pie kakla siksna izlādējusies baterija.

19. janvāris. Piltenes ielā skaļu mūziku spēlē celtnieki no Baltkrievijas. Kaimiņi nevar palūgt to pārtraukt, jo neprot krievu valodu. Policijai viesi paklausa un apsola dzīvot klusu. Skrundā no Kalēju ielas uz mājām jāved piedzēries vīrs, kas nevar paiet. Pēc Īvandes pagasta pārvaldes lūguma dodamies uz *Upītēm* iemītniekam izskaidrot, ka mājas remonta dēļ viņam būs jāpārvācas uz citu pašvaldības mājokli.

20. janvāris. Mums jau zināms vīrs 4,06 promiļu reibumā guļ pie *Rimi*. Baznīcas ielā pazudis atkritumu kontainers – tas tikai pārstumts citur. Četri vīri dzer pie veikala *Saldo* – visiem sods, viens arī jāved

mājās, jo pats paiet.

21. janvāris. Gravas un Ventspils ielas krustojumā guļ iepriekšējā dienā aizturētais dzērājs. Nu jau ir 4,56 promiļes, viņš sūdzas par veselību, vedam uz slimnīcu. Upītē kalnā kompānija uzdzīvo mājokli, kur atrodas mazs bērns un māte ir 1,11 promiļes. Sazināmies ar radnieci, kas bērnu aprūpēs. Ventas ciemā sastrīdējušies divi brāļi: ir salauzta durvis, vienam seļā iepūsta piparu gāze. Tiek rakstīts iesniegums VP. Dzer un trokšņo kompānija Dzintaru ielā – viesi tiek izraidīti, viens jāved uz mājām.

22. janvāris. Gaismas ielā ceturtajā stāvā skaļi uzvedas bērni. Kad aizbraucam, viss klusu – svinības beigušās. Piltenes ielā pie durvīm daudzās bezpajumtnieks – vedam uz Kabiles *Zilo krustu*. Citu bezpajumtnieku vedam uz Snēpeli pie tēva. Kuldīgas autoostā vīrietis dzer un ālējas – uzrakstām protokolu un vedam mājās.

Šajā nedēļā Snēpelē turpinām pārbaudīt, vai noslēgts līgums par atkritumu izvešanu: 14 saimniekus brīdinām un nosakām desmit dienu termiņu. Tāpat uzraugām maksšķēršanu Ventā, kā arī suņu pastaigu laukumu. Uzrakstīti vairāki soda lēmumi, autovadītājiem izteikti brīdinājumi par stāvēšanas pārkāpumiem Aizputes, Baložu, Baznīcas, Mucenieku un Liepājas ielā.

Pierakstījusi Daina Tāfelberga

E-cigarete smēķēšanu tikai veicina

Elektroniskā cigarete, saukta par saltiņu, kas atgādina krāsainu flomāsteru un it kā jauki smaržo, pašlaik ir vispopulārākā alternatīva tabakas izstrādājumiem. Ļoti tā ir modē jauniešiem un pusaudžiem, jo pēc izskata un smaržas ir kārdinoša, turklāt pīpētājus grūti pieķert – likumsargi skolās un to apkārtnē rīko reidus pat ar suņiem. Satraukti ir arī ārsti, šo izvēli uzskatot par bīstamāku.

Likums vēl top

Jaunā Saeima ķērusies klāt iepriekšējā sasaukuma nepabeigtajam likumprojektam, kas paredz noteikumus tabakas aizstājējiem.

Decembrī sociālo un darba lietu komisija rosināja turpināt darbu pie grozījumiem tabakas izstrādājumu aprites likumā, kuru izskatīšana ilga divus gadus, bet līdz galam netika novesta. Tagad plānots noteikt, ka tirdzniecības un reklāmas ierobežojumi attiektos arī uz nikotīna spilventiņiem bez tabakas, kuru aprīte nav regulēta, kā arī līdzīgām precēm, kas tirgū varētu ienākt. Uz steidzamu rīcību deputātus rosina ārsti un vecāki, aicinot beidzot izmaiņas pieņemt galīgajā lasījumā. Likumprojektu aizstāv Veselības ministrija, kā arī nevalstiskas organizācijas, bet ieilst tie, kuri aizstāv tabakas industriju.

ĀRSTI PIEPRASA

Latvijas Ārstu biedrība un mediķu profesionālās asociācijas atklātā vēstulē Saeimai pievērš uzmanību, ka aptuveni 90% nikotīna atkarīgo tādi kļūst, vēl būdami nepilngadīgi. E-cigaretēm un nikotīna spilventiņiem ir vārti uz cigaretēm un pārāgru nāvi, savukārt aromatizētāji ir galvenais instruments, kā arvien plašāk par kaitīgajām vielām ieinteresēt bērnus un jauniešus. Bērnu slimnīcā nesen nonācis 14 gadus vecs puisis ar pamatīgu nikotīna saindēšanos. Smaržīgās elektroniskās cigaretes sācis lietot 12 gadus, bet slimnīcā nonācis pēc tam, kad dienā izsmēķējis vairākas. Arī Kuldīgas slimnīcā rudenī ievests 13 gadus vecs pusaudzis, kurš pārāk daudz lietojis elektroniskās cigaretes: nācies uz laiku ievietot stacionārā. Ārsti satraukti, ka šādi gadījumi var atkārtoties, jo pusaudžu vecumā ir lielāks atkarības risks un biežāk var pārdozēt.

VIEGLI UZ PRIEKŠU NEIET

Saeimas sociālo un darba lietu komisijas priekšsēde, kuldīdzniece Inga Bērziņa atzīst, ka likums ļoti vajadzīgs. Jau iepriekš darbs ieildzis, diemžēl arī jaunā Saeima to nevar uzreiz pabeigt: kārtība prasa atkal nodot 1. lasījumā. Turklāt diskusijas ir pretrunīgas: „Tabakas aizstājējprodukti likumos nav īsti regulēti. Tajos ir nikotīns, kas var izraisīt saindēšanos un citas veselības problēmas. Atšķirībā no cigaretēm pieaugušie bieži pat neatpazīst, ka jaunieši šīs vielas lietojuši. Nevar kontrolēt, un sekas var būt nelabvēlīgas. Uz šo preču grupu likumā teiktā nav attiecināms – vispārīgi nosacījumi nav pietiekami. Jaunajām precēm nav noteikumu marķējumam, smaržai, garšai, tāpēc grozījumi vajadzīgi steidzami.”

Likumprojekta izstrādē ņemta vērā ārvalstu pieredze. Citas jau sāc aizliegt izmantot tādu garšu un izskatu, kas bērnu un jauniešu interesi veicina. Īpaša uzmanība pievērsta mentolam, kas kaitīgo vielu uzņemšanu atvieglo. „Veikalā simpātiskās elektroniskās cigaretes gandrīz vai skrien virsū,” atzīst komisijas vadītāja. „Tirgot nav aizliegts, pat ne norādīts, kur šādas preces jāizvieto. Regulējums skars arī pieaugušos, jo tiks aizliegti tādi izstrādājumi, kuros nikotīns pārsniedz normu (tā būtu noteikta). Eiropas Savienībā aromatizētāju aizlieguma elektronisko cigarešu šķidrumiem nav – katra valsts iet savu ceļu. Likuma pretinieku argumenti, ka tad uzplauks melnais tirgus, ja būs aizliegumi, nav pamatoti. Tad jau jāatļauj tirgot arī narkotiskās vielas.”

„Daudzi to dara kompānijas dēļ, bet neapzinās sekas. Kas gan var būt kaitīgs, ja cigarete smaržo pēc banāniem? Salietojas par daudz.”

Aromatizētās cigaretes ir krāsainas, tām ir arī tāda garša, kas popularitāti veicina, īpaši pusaudžu vidū.

„Kuldīgas slimnīcā rudenī ievests 13 gadus vecs pusaudzis, kurš pārāk daudz lietojis elektroniskās cigaretes.”

Grib iet laikam līdzī

Kurzemnieka aptaujātie jaunieši atzīst, ka smēķēt nav labs ieradums, taču tikai daļa to uztver ne vien kā aizliegto, bet arī kaitīgu nodarbi. Tā ir gana populāra, un daudzi vēlas būt moderni.

Kuldīgas Centra vidusskolas 12. klases audzēkne Evita Slaviņa stāsta, ka nesen bijis policijas reids. Todien neviens netika pieķerts smēķējam vai glabājam aizliegto. „Visi kaitīgumu nesaprot, īpaši, ja izmēģina nepārbaudītas lietas. Esmu dzirdējusi par tādām e-cigaretēm, kurām izdomāta shēma, kā uzlādēt atkārtoti. Tas tiešām ir bīstami. Nedomāju, ka ar sodu var ko mainīt. Nezinu, kāds tas ir. 15 eiro nekas ievērojams jauniešu skatījumā nav – gan jau vecāki nomaksās.”

V. Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas pašpārvaldes prezidents Mārtiņš Stebulis uzskata, ka smēķēšanu veicina e-cigarešu pieejamība un izskats. Nav lielas bailes tikt pieķertam, jo lietošana nav tik pamanāma, – tās var smēķēt pat skolā, tai skaitā tualetē, bet diez vai ētiski būtu tur ierīkot videonovērošanu. „Ierobežot var vienīgi tad, ja nebūs tik viegli pieejamas. Daļa jauniešu apzinās, ka smēķēt nav labi, jo tas kaitē veselībai. Daudzi to dara tikai kompānijas dēļ, lai ietu līdzī laikam, bet neapzinās sekas. Kas gan var būt kaitīgs, ja cigarete smaržo pēc banāniem? Salietojas par daudz. Arī zāles var pārdozēt, ja tās ir garšīgas. Agrāk, kad tās bija rūgtas, netika dzirdēts, ka kāds nejauši iedzertu par daudz.”

Kompānijas un stresa dēļ

Lai jauniešu smēķēšanu mazinātu, Valsts policija reidos pārbauda skolas un apkārtni, notiek preventīvi pasākumi.

PĀRBAUDA SKOLĀS

Kā stāsta Kuldīgas iecirkņa inspektore Linda Laula, dažkārt reidi notiek kopā ar kinologiem, kuri suņus apmācījuši atpazīt e-cigarešu lietotāju vai glabātāju. Atšķirībā no tabakas tām nav izteiktu dūmu un paliekošas smaržas. Pieķert ir diezgan grūti. Bieži vien pārbaudī lūdz pati skola. „Gan Kuldīgā, gan pagastos ir vietas, kur nepilngadīgie pulcējas biežāk, un inspektori tās vairāk uzmana. Pieķerot paskaidrojumu pieņemam turpat skolā ar vecāku atļauju, piedaloties sociālajam pedagogam, audzinātājam vai pat direktoram. Reizēm vecāki grib piedalīties: nekavējoties brauc uz skolu vai vēlāk uz iecirkni. Bērni lielākoties stāsta, ka smēķē tāpēc, ka tā dara citi: lai būtu kompānijā. Bieži tiek norādīts uz stresu pirms kontroldarba vai citiem brīžiem. Bet nav normāli, ka bērnam, lai nomierinātos, jāizmanto tādi līdzekļi.”

PĒRK PIEAUGUŠIE

Daļa vecāku netic, ka paša bērns smēķē, citi gandrīz uzbrūkoši aizstāvas, ka tā dara daudzi. Tomēr lielākā daļa atzīst, ka smēķēšana var kļūt par atkarību. Uz jautājumu, kā pusaudži pie cigaretēm tikuši, viņu atbilde ir viena: „Atradu.” Varbūt kāds neizlietots saltiņš tiešām nomests, tomēr ne tik bieži. Otra un daudz ticamāka versija ir pieaugušo līdzdalība. Visbiežāk tie ir trūcīgi vai iereibuši bezpajumtnieki, kas bez sirdsapziņas pārmetumiem nopērk aizliegto mantu, tā tiekot pie pārdesmit centiem.

„Diemžēl tā ir populāra *business shēma*,” atzīst inspektore. „Ir zināmas vietas un veikali, cenšamies uzraudzīt, bet katru minūti klāt nevaram būt. Dažkārt izdodas videokamerās vainīgo atrast. Reiz kāda sieviete, kurai ir bērni, ziņoja, ka pie veikala vīrietis cigaretes nodod divām pusaugu meitenēm. Skumji, bet ir pretēji gadījumi, kad vecāki tās pērk saviem bērniem. Tad viņi taisnojas: lai nebūtu izsmēķi jāmeklē pa atkritumiem. Retāk pieķerti pārdevēji, jo tirgotājam draud liels sods. Parasti pārdevējs nav ievērojis, ka pircējam nav 18 gadu. Pēc izskata var sajaukt. Ir bēdīga tendence, ka smēķētāju vecums samazinās: mūsu redzeslokā arvien biežāk nonāk 13 un 14 gadus veci pusaudži. Pieķērām 11 gadus vecu zēnu, kas veikalā saltiņus zaga.”

JĀIZDOMĀ JAUNAS METODEDES

Kuldīgas novada pašvaldības policijai (KNPP) nepilngadīgie smēķētāji vienmēr bijuši rūpju lokā. Bet pieķert kļūst arvien grūtāk. Ražotājs elektroniskās cigaretes reklamē kā līdzekli, lai atradinātos no kaitīgās tabakas, bet aizstājējproduktu lietošana nav tik pamanāma. Kā norāda policijas pārstāve Ineta Meiere, jāizdomā arvien jaunas metodes. Sarunās ar vecākiem atklājies, ka daļa nav pat iedomājusies, jo nekas neliecina, ka bērni smēķē, un flomāsteram līdzīgie priekšmeti atrodami somā vai mēteļa kabatā. Videonovērošana publiskās vietās palīdz atklāt gan cigarešu nodošanu, gan lietošanu. Pērn par pusaudžu smēķēšanu sākti gandrīz 40 administratīvie procesi, tostarp vairāk nekā desmit par e-cigaretēm.

VECĀKU ATBILDĪBA

KNPP priekšnieks, domes administratīvās komisijas vadītājs Kaspars Šabāns stāsta, ka uz sēdēm lielākoties nāk mammas, bet citkārt neierodas neviens no vecākiem. „Uzklausām, cenšamies saprast, kāpēc bērns smēķē. Ne jau soda dēļ saucam pie atbildības, bet gan par bērna veselību domājot. Pārsvārā saka: pamēģinājuši pirmo reizi. Bet pēc laika atkal jauns materiāls uz galda, un sarunas atkārtojas vēl un vēl. Komisijā nevaram pāraudzīnāt – tas ir vecāku darbs, tāpēc viņu atbildībai jābūt lielākai. Gadās, ka pārdzīvo gan bērni, gan vecāki, bet tādu gadījumu nav daudz. Labāk, ja pāraudzīnāšana vispār nebūtu vajadzīga un bērni pat nesāktu cigaretes pamēģināt. Vajag, lai tās nebūtu tik kārdinošas.”

Katram – pats miļākais un skaistākais

Paldies Kurzemnieka lasītājiem par lielo atsaucību! Pēc mūsu kolēģu balsojuma balviņas no patversmes *Miļās Ķepiņas* saņem Daiga Kalna un Lizete Andruškeviča (zvanīt pa tālr. 26336191), bet Kurzemnieka balviņu – Jogita Kirsānova (tālr. 29463930). Visām trim arī laikraksta elektroniskās versijas abonements mēnesim.

Selīna Goldberga. Mani sauc Haralds. Man ir arī māsa Matilde. Tiekam lutināti ar dažādiem trušu kārumiem.

Anda Jansone. Mūsu mājas runci sauc Kims. Ļoti sabiedrīks un ziņkārīgs kaķis. Vasarā palīdz dārza darbos – atpūšas dobēs. Ziemā var palīdzēt uztamborēt segu – sapiņķerēt kamolus.

Kristīne Pušilova. Mans kaķis Arča.

Ieva Grīnberga. Nosūtu jums savu mīlulišu bildītes. Trusiši man ir sirsniņai, ne ēšanai. Punduris zilacītis Pūpols un Bendžamins, beļģu milzis.

Vendija Bakanauskaite. Šādi izskatās beznosacījuma mīlestība.

Sigita Zarupska. Pika izbauda vasarā puķu skaistumu.

Ieva Tihanova. Trusene Matilde mīl savus mazulus un rūpējas par tiem ik dienu.

Ieva Tihanova. Runcis Taigers dievina gulēšanu savā gultiņā. Citreiz miedziņš ir tik salds, ka nemanot gadās izkrist ārā.

Anda Plūme. Billijs Billijs bija mans trusītis, kurš nomira 2021. gadā. Piecus gadus vecs bija, dikti mīļš. Tika paņemts no zooveikala un lolots gluži kā mazs bērns.

Anda Plūme. Mīluku ir pusgadu vecs runcis. Ņemts no *Miļajām Ķepiņām*. Ieraudzīju, ka priekšā krūtiņai balta lāsiņa, un iemīlējos. Mīlukumam patīk gulēt uz saimnieces spilvena vai pie sāniem. Mīļākā spēlmantiņa – mīksta, krāsaina bumbiņa vai saimnieces mati.

Ize Goldberga. Mūsu ģimenē ir trīs mīluļi: attēlos pelēkā trusenīte Matilde un kaķis Tuta.

Monta Svilpe. Mani sauc Pērle, esmu pusotru gadu jauna sugas *Mini rex* pundurtrusīte, un šis ir mans gads. Esmu veselīga, ar samtainu, pelēku kažociņu. Labprāt mīlojos ar sienu, burkāniem un āboliem un nu jau protu aizstāvēties pret kaķa asajiem nagiem ar skaļu rūcienu un kodienu.

Evrika Ziverte. Mūsu mīļā pundurtrusenīte, kas nu jau ganās pa debesu pļavām. Bildē pavasara ziedu reiboni.

Evrika Ziverte. Un vēl šie mazliet komiskie trusiši. Pēc nelielām pārrunām bija jāsamīļojas. Arī trusišiem ir jūtas.

Eva Fibiga. Šis ir mūsu deviņgadīgais Opis. Īstais vārds Persiks, bet iesaucām par Opi, jo izskatās pēc veca, dūsmīga opja. Visi ļoti viņu mīlam. Viņš ir interesants, tāds divains, pat varētu teikt. Gatavs nokaitināt arī piecos no rīta, prasot ēst. Šādi kā bildē sēž bieži, bet spēlējas reti. Bija reize, kad istabā iekļuva pele. Viņš, pirmoreiz tādu dzīvnieku redzēdams, pārbijies sēdēja uz galda, kamēr mēs ar draugu ķērām to peli.

Inuta Stebule. Ik dienu esam pateicīgi par viņa klātbūtni, par mīlestību, ko mums visiem sniedz. Mēs mazu kaķēnu pirms astoņiem gadiem paņēmām no laukiem, kur govju kūti bija piedzimis un tāds razbainieks augs. Vārdu izdomājām, lasot no otra gala: Muris – Sirum. Sirums ir istabas kaķis, bet liels ceļotājs. No Latvijas aizceļoja uz Dāniju, tur kādu laiku padzīvoja. Tad no Dānijas uz Norvēģiju, kur ir jau divus gadus. Viņš sver 10 kg, ēd daudz, guļ daudz.

Agita Bumbiere. Novēlam 2023. gadā visiem tādu satīcību kā mums!

Jogita Kirsānova. Kad mūsu ģimene bija nolēmusi, ka mājdzīvnieku tuvākajā laikā neņemsim, nevainīgs brauciens uz Aizputi visu mainīja. Iebraucot kādā lauku sētā, mēs abas ar meitu iespiedzāmies, jo uz tuvējās akas vāka sēdēja bariņš kakēnu. Man kā pelēkās krāsas mīļotājai uzreiz acīs iekrita pelēks kakēns, kuru tad arī vēlējos noķert. Aiz lielā prieka līdu zem jasmīnu krūma, lai noķertu pelēko, bet tas izrādījās ļoti žiperīgs un bēga prom. Kamēr sēdēju zem krūma, vīrs mēģināja noķert citu – melnbaltu un ļoti vārgu kakēnu. Tas, bēgot no vīra, ieskrēja man rokās un tur arī palika. Kauli un āda, izsalcis un noguris. Vedām maziņo mājās. Vārda izvēle bija otrs grūtākais uzdevums aiz vīra pierunāšanas, ka kakēns jāpatur. Mīļojot kakēnu, nepamanīti nepalika mazie kauliņi, kas zem kažociņa lika par sevi manīt. Un tapa vārdiņš – kauliņš. Tagad Kauliņš no Rīgas smalkās dzīves pārcēlies atpakaļ uz Kurzemi un bauda laukus ar pelēm pusdienās un ik pa laikam kautiņiem ar kaimiņu kaķiem.

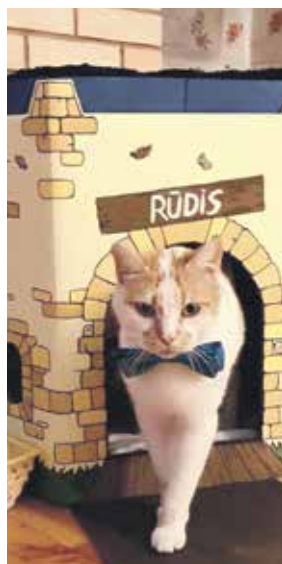
Aisma Meijere-Cirša. Plašs stāsts par septiņiem ģimenes trušiem jau publicēts 20. janvāra Kurzemniekā. Lielais bars pie brokastu spaiņa - piparmētrām.

Daina Riekstiņa. Čau jaunajā gadā! Mans mājdzīvnieka stāsts sākas diezgan skumji – pamatīgi saslimu, un saimnieki mani iekārtoja siltā virtuvē. Pēc cītīgas ārstēšanas esmu vesels un smuks trusis, tik nez kāpēc mani cenšas saukt par Ļipu. Esmu ieguvis lielisku draugu – smuko vilciņu Sisi. Būs, kas mani vasarā sētā pieskata.

Laura Gluškova. Mūsu mīlulis, britu īsspalvainais kaķis vārdā Pola, ienāca ģimenē pirms nepilna gada. Patīk spēlēties, uzkāpt visos augstākajos punktos, gulēt uz galda vai maisiņā. Iemīļotākā vieta, kur asināt nagus, ir ādas mēbeles. No rītiem modinātājs nav vajadzīgs, jo piecos cels augšā. Patīk vingrot kopā ar ģimeni. Izbauda brīžus, kad oma paņēma klēpi un parāda, kas notiek aiz loga. Laukā neiet, ir labas attiecības ar otru ģimenes mīluli.

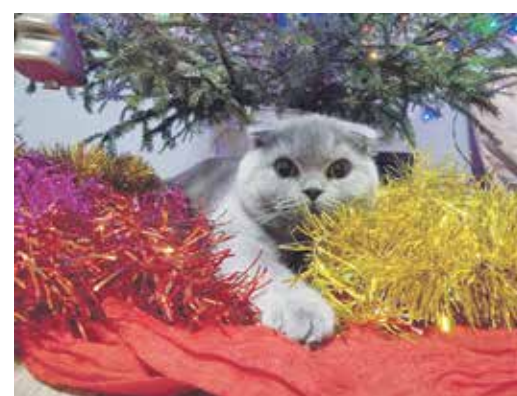
Linda Krastiņa. Rūdis Krastiņš drīzumā svinēs desmito dzimšanas dienu! „Tāpat kā jebkurš cilvēks, arī jebkurš dzīvnieks ir pelnījis sev blakus mīlošu ģimeni – cilvēkus, kurus var saukt par saviem. Nav svarīga krāsa, dzimums vai vecums – svarīgākais ir mīlēt, un mīlēts dzīvnieks noteikti atbildēs ar mīlestību. Katram savs dzīvnieks ir karalis vai karaliene, un tas ir pelnījis arī savu pili, ko saukt par mājām.”

Vendija Maslobojeva. Šis ir mūsu mājas mīlulis – britu īsspalvainais kaķis Bruno. Viņam patīk labi pagulēt, paēst, pēc tam kārtīgi izdauzīties pa māju. Vasarās patīk staigāt pa dārzu un vērot putniņus un kukaiņus, aukstajā laikā sēdēt pie atvērta loga. Katru vakaru, ģimenei ierodoties mājās, Bruno skries pretī un skaļi stāstīs par dienas piedzīvojumiem. Tomēr pamīļot drikst tikai tad, kad pats to pieprasa un ierāpjas klēpi.

Lizete Andruškeviča.

Inese France. Mūsu Mona – fotomodele.

Kristīne Maurere. Mika un Pika pie mums nonāca nejauši. Gribējām kaķīti, un tajā brīdī draugi deva ziņu, ka Pelčos esot. Aizbraucu tieši pirms dzimšanas dienas. Izrādījās, ka ir divas kaķēnītes, nešauboties ņēmu abas: iņ un jaņ... Mazi mežonēni bija – jau četri mēneši un badā. Nenožēlojam ne mirkli – abas nu ir tik mīļīgas, tām patīk, ka kasa vēderiņu. Ēšanas paradumi nav mainījušies gan – ēd pa pieciem 24/7. Starp citu, mūsu kaķēnīte Keta (13 gadu) arī savulaik bija modelīte Kurzemniekā. Nu jau ir citos medību laukos.

Ilze Stukule. Sūtu savu mīlulīti Busi, desmit gadu jau viņai. Mīļākā nodarbošanās – lūgt ēdienu un tad pateicībā gulēt uz muguras. Pozēt gan nepatīk – laikam trauma no iepriekšējās dzīves, jo paņēmu no kaķu audzētājiem. Nezin kāpēc vairs nebija vajadzīga...

Daiga Kalna. Dzīvoju Rendā. Truši man bijuši vienmēr, kamēr vien sevi atceros. Tagad, strādājot pirmsskolā, prieku sagādāju arī audzēkņiem, jo truši ir bieži ciemiņi Zeberīna pamatskolā. Man ļoti patīk tos fotografēt gan dabā, gan svētkos.

VECĀS DRĒBES: ko izmest, ko atdot?

Pēdējos gados vērojama tendence, ka mūsu drēbju skapju saturs arvien pieaug. Viens no iemesliem ir tā sauktā ātrās modes industrija, kas patērētājus vilina nemitīgi iegādāties jaunu apģērbu. Kad pieķeramies skapja revīzijai, bieži vien konstatējam, ka daļa apģērbu mums dažādu iemeslu pēc vairs nav derīga. Ko ar to darīt?

Konteiners otrajai dzīvei

Tvertnes, kas paredzētas tekstilam, atrodas *Kuldīgas komunālo pakalpojumu* šķiroto atkritumu laukumā Dārzniecības ielā, taču tās nav paredzētas tādām apģērbam, kas vairs nav izmantojams.

Tie, kuri laukumu ir apmeklējuši, būs pamanījuši, ka tur tekstilam novietoti divi konteineri: viens – lielāks un spilgti sarkans (attēlā), otrs – ierasta izskata zaļais. Taču tas nenozīmē, ka katrā būtu nododams atšķirīgs apģērbs, skaidro tehniskās bāzes un atkritumu apsaimniekošanas daļas vadītājs Jānis Ezerkalns: „Atšķiras tikai izskats, bet ne saturs. Vēlams, lai apģērbs un citi tekstila izstrādājumi būtu bez bojājumiem. Tālāk tos ved uz Tukumu, kur šķiro, un tad ved uz trešajām valstīm, piemēram, Āfrikā. Tā apģērbam tiek piešķirta otra dzīve un tas netiek izmests laukā.”

Viņš piebilst, ka par kuldīdznieku nodotā materiāla kvalitāti atsauksmes esot labas. „Gadās, ka iemesta arī kāda lieta, kas nav vairs izmantojama, bet

tas ir atsevišķu cilvēku ētikas jautājums. Kopumā iedzīvotāji ļoti labi atšķiro nododamās lietas un atkritumus – ne tikai tekstilu, bet arī pārējos veidus. Mēs ejam uz zaļo domāšanu. Perspektīva ir,” atzīst J. Ezerkalns.

Šajos konteineros iedzīvotāji aicināti nodot jebkāda veida apģērbus un apavus: gan jaunus, gan lietotus, tādus, kas izgājuši no modes, apnikuši vai savu laiku ir nokalpojuši. Tāpat var nodot mājas tekstilu: segas, palagus, galdautus u.c. Galvenais nosacījums, lai nekas nav bijis saskarē ar motor-eļļām un citām ķīmiskām vielām, nav sadriskāts, pelējis un ir sauss. Drēbēm un apaviem, ko tur ievieto, jābūt plastmasas maisā, kas ir stingri aizsīti.

Nododamo tekstila izstrādājumu un apavu apsaimniekošanā *Kuldīgas komunālie pakalpojumi* sadarbojas ar SIA *Eco Baltia vide*. Tuvākajā nākotnē paredzēts, ka lielie, sarkanie tekstila konteineri, kopā ar desmit, *Kuldīgā* tiks izlikti vairākās vietās.

Šādi sarkani konteineri, kas paredzēti apaviem, apģērbiem un citām tekstilijām, Latvijas pilsētās ienāk arvien vairāk. Arī *Kuldīgā* tuvākajā laikā tādus redzēsīm ne tikai šķiroto atkritumu laukumā Dārzniecības ielā vien.

Galvenais, lai materiāls nav bijis saskarē ar ķīmiskiem līdzekļiem, nav sadriskāts, pelējis un ir sauss.

Kā tekstila izstrādājumus pareizi šķirot

- Var nodot otrreiz izmantojamu materiālu, kas:
 - ir tīrs (relatīvi),
 - ir sauss,
 - ir bez caurumiem un plēsumiem,
 - var būt ar nedaudz atīrušu vīli, bet ar stingru auduma struktūru.
- Var nodot:
 - visu veidu apģērbu (krekļus, bikses, jakas, kleitas, svārkus, mēteļus, šalles, cepures u.c. lietas no vilnas, kokvilnas, sintētiskas, mākslīgās vai dabīgās ādas u.tml. materiāliem),
 - mājas tekstilu: dvieļus, aizkarus, galdautus u.c.,
 - paklājus, kuru izmērs nepārsniedz 1,5x2 m,
 - jostas, somas,
 - gultasveļu, pārklājus, segas, spilvenus,
 - apavus, kurus vēl var valkāt,
 - apakšveļu, zeķes,
 - bērnu apģērbu,
 - rotaļlietas, bižutēriju.

/Avots: SIA *Kuldīgas komunālie pakalpojumi*

Izmantot radoši

Apģērbu, kas vairs nešķiet piemērots valkāšanai, var izmantot, darinot no tā jaunas lietas, piemēram, sagriezt strēmelītēs un aust lupatu deķus.

„Ja nu revidējat skapi un metat ārā džinsus, T-krekļus vai ko citu, man tas noderētu sagriešanai un lupatu deķu jeb grīdas celiņu aušanai. Mana krustmāte ir atkarīga no lupatu griešanas, tad nu kopā sagādāsim viņai labu atpūtas nodarbi,” savā *Facebook* kontā raksta Padures audēja Indra Visocka.

Viņas krustmāte Sarmīte Veselova stāsta: „Man dzīvoklis ir pilns lupatām – es griežu strēmelītes, atdošu tās Indrai, un viņa no tiem auž tepīkus. Der principā jebkāda lupata, jebkāds apģērbs. Pat ziemas jakas un mēteļus var sagriezt. Ļoti labi piemēroti ir džinsi – no tiem iznāk ļoti smukas grīdas segas.”

Šajā gadījumā nav jāuztraucas, ka apģērbs ir saplīsis un bojāts, vēlams tikai, lai būtu izmazgāts. S. Veselova skaidro, ka pēc aicinājuma feisbukā lielas atsauksmes nav bijis. Viņa izlikusi līdžīgu sludinājumu arī savas mājas kāpņu telpā, ziedotājiem apmaiņā solot adītu zeķu pāri, bet atsaukusies tikai viena kaimiņiene. Taču audumi aušanai vēl noderētu, tāpēc, ja vēlaties pašam nederīgo apģērbu ziedot, tālrunis saziņai ir 22068822.

Feisbukā publicējot aicinājumu ziedot vecus apģērba gabalus, audēja Indra Visocka kā piemēru pievienojusi attēlu ar grīdas celiņu, ko darina viņas kolēģe Dace Bērziņa.

Atnesto tagad pārbauda

Apģērbu var ziedot arī labdarībai, piemēram, nogādājot *Latvijas Sarkanā Krusta* punktā *Kuldīgā*.

Taču pirms tam, kad drēbes nodod, ieteicams pašam vispirms izvērtēt, vai tās vēl ir pietiekami labā stāvoklī, lai kāds cits tās nēsātu. Labdarības organizācijas saskaras ar to, ka daļa ziedotā ir jāizmet.

To apstiprina arī Tatjana Zabarina, *Kuldīgas* palīdzības punkta vadītāja. Ja atnestas tādas drēbes, kas vairs nav valkājamas, tās kādam vēl noder vienīgi kā lupatas tīrīšanai, taču tādas jau reti kāds meklē, tāpēc labdarības veikala darbiniekiem jādomā, kur tās utilizēt.

„Tagad esam ieviesuši jaunu sistēmu. Kad cilvēki piezvana, ka atvedīs apģērbu, es atgādinu, ka tam jābūt tīram, un informēju, ka pirms pieņemšanas es to pārbaudīšu. Ja būs neīrās un saplēstas, došu atpakaļ. Tagad nepieņemam maisus ar drēbēm, nepaskatoties, kas tur iekšā. Varbūt kāds apvainojas, ka mēs kaut ko nepieņemam, bet tiem cilvēkiem, kuri pie mums nāk, man jānodrošina labs apģērbs, ko viņi patiešām var valkāt,” saka T. Zabarina. *Kuldīgas* punkta darbiniece Larisa Mihailova piebilst, ka cilvēki mēdz atnest ļoti dažādas kvalitātes apģērbus un ir arī tādi ziedotāji, kuri atdod patiešām ļoti labus.

Pēdējā laikā ziedojumu daudzums samazinājies, jo pārsvarā apģērbs tiek ziedots kā palīdzība ukraiņiem. Esam jau informējuši, ka to *Kuldīgā* organizē biedrība *Tabitas*

Latvijas Sarkanā Krusta labdarības veikaliņš atrodas Liepājas ielā 35.

Latvijas Sarkanā Krusta punktā *Kuldīgā* ikviens var ziedot apģērbu, taču tam jābūt tīram un nesaplēstam, lai citi varētu to valkāt, skaidro vadītāja Tatjana Zabarina.

sirds, kas darbojas Stacijas ielā 6, un arī tur ikviens var atdot gan ap-

ģērbu, gan citas noderīgas lietas. **Līgas Gabrānes teksts un foto**

Spēlēties ar košām krāsām

Kuldīdzniece INETA ZALKOVSKA ikdienā strādā savā darbnīcā Putnudārzā – viņa ir audēja, un rokdarbu prasmes viņas dzimtas sievietēm ir vairākās paaudzēs. Pirms 20 gadiem Ineta ieguvusi Tautas daiļamata meistarē nosaukumu. Lai ikdienu bagātinātu, radusi sev arī vairākus vaļaspriekus: viņai patīk doties pārgājienos, ceļot, viņu interese vēsture, arī mākslas un kultūras vēsture.

Pastāstiet, kā pāiet jūsu ikdienā!

Aužu mājās savā darbnīcā – esmu pašnodarbinātā. Vēl darbojos Tautas lietisīgās mākslas studijā *Varavīksne*. No 1993. gada esmu diplomēta, kvalificēta audēja. Esmu beigusi Rīgas Amatniecības vidusskolu. Pirmie soļi gan bija Kuldīgas 2. vidusskolā, kur vēstures skolotāja Reķe vadīja aušanas pulciņu. Arī abas manas omes bija ļoti lielas rokdarbnieces, savukārt mamma bija šuvēja modelētāja.

Kādēļ no visiem rokdarbiem izvēlējāties aušanu?

Godīgi sakot, nezinu. Taču to, ka audīšu, zināju, vēl skolā neejot. Pati gan tolaik īsti nesapratu, ko tas nozīmē, tikai biju redzējusi, kā to dara tante – tēva māsa.

Izjauktus steļļu stāvus pamanīju lauku mājās, kas atradās iekšā mežā aiz Turlavas. Mēs turp braucām vasarās, lai dažādas lietas atvestu uz pilsētu, jo ome bija pārcēlusies pie mums. Vienā reizē teicu, ka jāved arī stelles. Centās mani atrunāt, sakot, ka neviens ar tām nestrādās. No sava sacītā neatkāpos un uzstāju, ka jāved, jo es audīšu. Visi par mani smējās, jo toreiz jau vēl sīks meitēns biju. Stelles tomēr pie manis mājās nokļuva.

No malas šķiet, ka aušana ir sarežģīta: tā prasa pacietību un precizitāti.

Tā arī ir, bet, ja tā lieta patīk, tad pacietība atrodas – to uztrenē.

Vai šodien aušanai ir tādi pati

spozme, kāda tā bija 90. gadu sākumā?

Pamazām interese zūd. Tomēr ir cilvēki, kuri to novērtē. Latvijas simtgadē bija sauklis *Katram savu tautastērpu*. Tad studijā bija nepieredzēts bums ar jauniem dalībniekiem, kuri gribēja iemācīties aust. Viņiem bija mērķis – noaust tautastērpus brunčus, uzauda arī pa kādam lupatu deķim. Pēc tam pazuda. Bet, pateicoties šai iniciatīvai, viena dalībniece, kura bija audusi agrāk, šo nodarbi atsāka. To jau var arī saprast – aušana ir laikietilpīga.

Katrai audējai savs meistarstiķis. Kāds ir jūsu?

Kurzemes spoguļsegas. Man ļoti patīk cakināties un darboties ar tām. Viena šāda sega var tapt mēnesi, jo process ir darbietilpīgs. Ātrāk nesanāks.

Kādus krāsu toņus ieauzat?

Man patīk visi toņi, bet mazāk manos darbos ir sarkanais un melnais – vairāk ir zaļie, lillā. Darbi ir dažādi: krāsaini, vienkrāsaini. Ja darbs ir daudzās krāsās, var kārtīgi izspēlēties – kā gleznotājs ar otu, tā audējs ar dziļām.

Kuri toņi ir pieprasītākie?

Gaume mainās. Vienu laiku tie bija rāmie zemes toņi, citu brīdī atkal topā koši. Pēdējā laikā cilvēki vair nebaidās no košām krāsām. Agrāk baidījās – visiem bija jābūt pelēkiem.

Vai pasūtījumu pietiek?

Pietiek, bet man ne visai patīk ar

„Pēdējā laikā cilvēki vair nebaidās no košām krāsām. Agrāk baidījās – visiem bija jābūt pelēkiem.”

tiem strādāt. Gribu izpausties pati – aust to, kas man patīk. Šodien iegādāties materiālu nav problēmu, tikai vajadzīga nauda, un tie tāpat kā citas lietas kļūst arvien dārgāki.

Ko darāt no darba brīvajā laikā?

Man patīk arī adīt: gan ar rokām, gan ar mašīnu. Agrāk teicu, ka ar adāmmašīnu nekad nedarbošos, bet Rīgā *Burdas* skolas kursos izgāju divus līmeņus (smejās).

Man patīk daudz staigāt, iet pārgājienos, būt mežā, citur dabā, patīk arī ceļot, aplūkot muzejus, senas pilsētas.

Cik bieži garajās pastaigās dodaties?

Nedēļā obligāti būs viena reize, kad pastaigas garums būs virs 20 kilometriem. Ikdienā tie ir ap desmit kilometriem. Lielākoties to daru vienatnē. Reizēm pievienojas meita Ketrina.

Šodien ir dažādas mobilās aplikācijas, kurās var izvēlēties un pētīt maršrutu. Vislabāk man patīk iet nevis pa taisno, bet gan pa apli. Varētu teikt, ka Kuldīgas novads

„Aušanā gandarījums ir tas, ka darbs patīk ne tikai pašai, bet arī citiem,” saka Ineta Zalkovska, Kuldīgas audēja ar prasmēm, kas pārņemtas no citām dzimtas sievietēm.

iziets krustu šķērsu. Savulaik strādāju tūrisma aģentūrā – tur iemācījos plānot, izveidot sev interesējošo maršrutu.

Kuras vietas no apskatītajām patīkušas visvairāk?

Rendas puse – tur ir bieži būts ne tikai pārgājienos, bet arī sēņojot. Ļoti patīk piejūras meži. Mīļš ir Lībiešu krasts – tur ik pa brīdīm atgriežos. Vērts ir apskatīt visu, kas apkārt, piemēram, kaut vai te pat Mežvaldi.

Arī ceļojumus pārsvarā izvēlos tādus, kuros ir, piemēram, kalnu vai cits dabas pārgājiens. Man patīk izstaigāt arī senās pilsētas. Pirms kovidā kopā ar meitu bijām Kiprā: tur ir ļoti skaista daba, viss ar sabiedrisko transportu ērti izbraucams un apskatāms. Patika arī Polijas pilsēta Zakopane – tur ir būts vairākkārt, viegli no šīs pilsētas doties īsākos un garākos kalnu pārgājienos. Dzīvesbiedrs (Māris Zimka – red.) strādā Norvēģijā: kad aizbraucu turp, dodamies pārgājienos kalnos.

Man patīk būt kustībā, nevis sē-

dēt mājās dīvānā. Tomēr arī man ir reizes, kad gribas nevis kustēties, bet gan zvilnēt dīvānā. Tajos brīžos tomēr piespiežu sevi doties laukā; kad to esmu paveikusi, jūtos laimīga.

Vai kāda vieta būtu jāredz visos gadalaikos?

Es tā daru. Ir vietas, kas man mīlas, tāpēc tajās atgriežos visos gadalaikos, lai redzētu, kā izskatās ziemā, pavasarī, vasarā un rudenī.

Vienu maršrutu pa lībiešu ciemiem katru gadu eju 13. vai 14. februārī. Vienugad tur bija mierīga ziema ar vieglu salinību un maz sniega; bija reize, kad jūra aizsalusi un tajā varēja ieiet ļoti tālu, bet tā notiek ļoti reti. Bija gads, kad ciemi pārplūduši un lepnās mājas *peldēja*. Senākie iedzīvotāji zināja, kur mājas jāceļ, mūsdienās jau būvē tur, kur zemi var dabūt.

Vai ainavas fotografējat?

Atzišos, ka katru gadu arvien mazāk. Vairāk var nofotografēt sirdi un prātā.

Krāsainā sega uzausta aizvadītā gada beigās.

Tā sauktais ielasītais deķis darba procesā – tas top no kreisās puses.

Citi Inetas darbi.

Pārgājienā īstajos vasaras saulgrīžos apskatīts militārais objekts netālu no Miķeļtorņa Lielirbes virzienā.

Jūlija saulriets Kolkā.

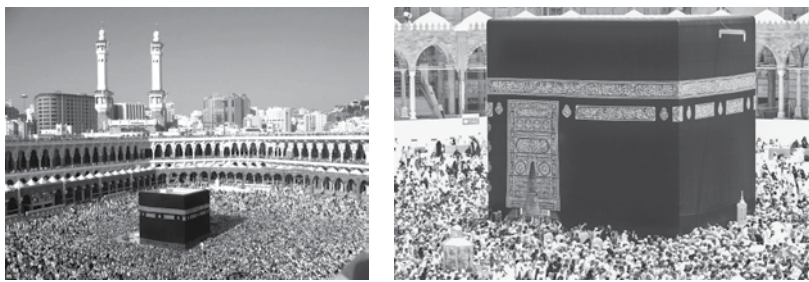

Kādā pārgājienā pamanīts sens laivu piesiešanas veids.

PASAULĒ

Kas tā par vietu? 3. kārtā

Izmantojot divus attēlus un nelielu informāciju par kādu pasaules vietu vai objektu, mēģini atpazīt, kā to sauc!

Kubveida celtnē. Vissvētākā vieta islāmā – musulmaņi to dēvē par Dieva māju. Augstums ir 13,1 m, pamatnes garums – 11 m, platums – 13,8 m. Katrs stūris vērsts pret kādu debespusi. Tā ir klāta ar kisvu (melnu zīda drānu), un tās iekšpusē ir tukša, izņemot apgaismojumu un uzrakstus. Pārsega augšpusē zeltītiem burtiem ir teksts no Korāna. Gatavojoties hādžam (ikgadējam svētkoļojumam), katru gadu šī drāna tiek nomainīta. Ramadāna mēnesī tiek klāta balta. Ēka celta no granīta un kaļķakmens, telpas grīda un sienu apakšējā daļa ir no marmora. Ikviens musulmanis jebkur pasaulē salāha (lūgšanas) laikā pavērs seju tās virzienā.

Atbildi gaidām līdz 26. janvāra 11.00 e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv.

2. kārtas atbilde: Ankorvats, Ankora, Kambodža.

Pareizi atbildējuši: Ausma Kreidere, Vineta Kondraņicka, Gunta Grundmane, Velta Višņevska, Gunta Folkmane, Daina Gerente, Inese Midrijāne, Ingars Neimanis, Indra Grandava, Rasma Stepe.

Konkursu atbalsta veikals Cīkāde.

ERUDĪTS

Atbildi meklējiet kādā no *Kurzemnieka* numuriem un līdz 26. janvāra 11.00 sūtiet e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv!

Kā sauc autoru un viņa gleznu, ko māksliniece Laimdota Junkara dāvājusi Kuldīgas bibliotēkai?

Atbilde: martā Kuldīgā notiks Kurzemes mūzikas skolu audzēkņu festivāls *Notīci sev*.

Pareizi atbildējuši: Indra Grandava, Gunta Grundmane, Velta Višņevska, Ausma Kreidere, Gunta Folkmane, Daina Gerente, Ingars Neimanis, Rasma Stepe.

Konkursu atbalsta veikals Pindzele.

IEVĒRĪBAI! Konkursu uzvarētāji tiek noteikti reizi ceturksnī.

VĒSTURE

Kurzemnieks sadarbībā ar Kuldīgas novada muzeju piedāvā konkursu, kas liek papētīt vēsturi vai vienkārši atcerēties dažādus notikumus Kuldīgas novadā.

3. jautājums
Muižas atjaunošana pēc 1905. gada postījumiem. Kur tas notiek?

Atbildi līdz 26. janvāra 11.00 sūtīt e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv.

2. jautājuma atbilde: Ivandes muiža.

Pareizi atbildējuši: Indra Grandava, Gunta Grundmane, Velta Višņevska, Ausma Kreidere, Gunta Folkmane, Daina Gerente, Ingars Neimanis, Rasma Stepe, Valdis Dadzis.

ATRODI TEIKUMU!

Meklējiet pilno teikumu *Kurzemniekā* un atbildes līdz 26. janvāra 11.00 sūtiet e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv!

17. janvāra laikrakstā: „Pa šiem gadiem...”

Atbilde: „Portretos aizvien vairāk nāk laukā pārdzīvojumi un ciešanas.”

Pareizi atbildējuši: Indra Grandava, Gunta Grundmane, Velta Višņevska, Ausma Kreidere, Gunta Folkmane, Daina Gerente, Ingars Neimanis, Rasma Stepe.

PRIEKA AVOTI

„Mierā nosēdēt nevaru”

Ar to, kas viņu iedvesmo, Kristīne Afanasjeva dalās labprāt. Viņai patīk darbs Kuldīgas kultūras centrā, patīk organizēt pasākumus, mācīt citus, bagātināties pašai, apmeklējot koncertus un izrādes. Atsaucīga, azartiska un atvērta idejām.

LAIKS AR VĪRU. „Vīrs ir mans spēks un atbalsts ikdienas skrējienā. Viņš ir mans miers. Brīvdienās vienmēr cenšamies kaut ko darīt arī ārpus mājas.”
Attēlā – Mežaparkā koncertā *Brāli, brāli*.

BRAUCIENI UZ TEĀTRI. „Man ļoti patīk apmeklēt izrādes. Izmantojot organizatores dotības, esmu izveidojusi vatsapa grupu, ar kuru cenšamies vismaz reizi mēnesī doties uz teātra, baleta vai operas izrādi Liepājā, Ventspilī vai Rīgā. Sēžot pirmajā rindā, vienmēr gūstu pozitīvas emocijas, jo esmu tik tuvu aktieru darbam un viņu izjūtām.”

PIRTS. „Bērnībā vedaistēvs lauku mājās katru sestdienu kurināja pirti un mēs, protams, uz to gājām. Tagad tas vairāk ir tāds SPA rituāls – nesteidzīgi baudīt ar visām ekstrām: skrubēšanu, pēršanu. Man ļoti patīk arī milzīgais kontrasts: karsts, auksts.”

DZIEDĀŠANA. „Esmu dziedājusi visu dzīvi. Ar kori es uzaugu, un tieši tas veidoja manu personību. Tagad dziedu jauktajā kori *Ventava*. Gatavojamies Dziesmu svētkiem – šie man būs jau sestie. To sajūtu Mežaparka lielajā estrādē, kad tūkstošiem balsu savijas vienā notī, vienā dziesmā, nevar aprakstīt – tas ir kas īpašs.”

DARBS. „Tā ir liela laime, ka uz darbu varu iet ar patiesu prieku. Kuldīgas kultūras centrs ir otrās mājas. Man patīk darbs ar cilvēkiem, cenšos izzināt, saprast un palīdzēt. Bīlešu kasē to novērtē apmeklētāji ne tikai no Kuldīgas, bet arī citām pilsētām. Un darbs ir ļoti interesants un dažāds – jebkurš darbinieks kultūrā dara jebko atkarībā no situācijas.”

VADĪT UN ORGANIZĒT. „Es ne tikai pati dziedu, bet arī vadu pensionāru apvienības *Rumbaņa* jauko ansambli *Pa vējam*. Esmu vadījusi arī kultūras centra jauniešu ansambli *Solem*. Manā būtībā ir vadīt un organizēt – es nevaru nosēdēt mierā. Ar mūsu arī vadām kāzas. Tas ir tik ļoti īpašs notikums katrā jaunā pāra dzīvē, un mūsu uzdevums ir to padarīt neaizmirstamu. Pagājušos vasar draugiem rīkoju braucienu uz Poliju.”

GALDA SPĒLES. „Raksturā esmu ļoti azartiska, arī taisnības cīnītāja. Ar draugiem esam izveidojuši grupiņu *Galda spēļu atkarīgie*. Šī atkarība ir pat ļoti laba. Spēļu vakaros mācāmies zaudēt, mācāmies pie galda nerunāt nevietā un – galvenais – izkopt milzīgu pacietību. Pēdējā laikā mīļākā spēle ir *Katana*.”

DEJOŠANA. „Jau no bērnības dejojama ir mans sapnis. Kopš 2018. gada rudens dejuju vidējās paaudzes kolektīvā *Bandava*. Aizgāju kā tukša lapa un sāku mācīties. Šo gadu laikā esmu augusi, un tas sagādā prieku. Interesanti ir arī būt divās tik ļoti atšķirīgās pasaulēs – deju kolektīvu un koru pasaulē. Vasarā Dziesmu svētkos pirmo reizi piedalīšos kā dejotāja *Daugavas* stadionā.”

Laila Liepiņa, Kristīnes Afanasjevas arhīva foto

PĀRDOD

JAUNBŪVI Talsos (190 m²), zemi (1000 m²), telpas nav izbūvētas, cena: 50 000 EUR. Iespējama maiņa pret mežu vai zemi. Tālr. 26129919.

SIA Vēvers ražo un piegādā priedes skaidu **BRIKETES** (355 EUR/paleta), klucīšus (135 EUR/1,3 m³ maiss), mizas, skaidas, šķeldu. Tālr. 26651831 vai www.vevers.lv.

SIA AJG plus pārdod sazāģētu nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Dāvji Mežs pārdod **MALKU** maisos. Nodrošinām piegādi, pieejams liels daudzums, malka kvalitatīva un sausa. Tālr. 26850057 (Mārtiņš).

Sausu **MALKU** maisos, kravās. Tālr. 26544462.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

Sausu bērza **MALKU**. Tālr. 26383529.

Pārdod ar piegādi sausu, skaldītu **MALKU**. Tālr. 29249578.

Sausu **MALKU**. Tālr. 29254530.

Skaldītu un kluču **MALKU**. Tālr. 26632723.

MEDU (20 EUR/3 l), **ZIEDPUTEKŠNUS** (15 EUR/kg) un **BIŠU MAIZI** ar piegādi mājās svētdien, 29. janvārī. Tālr. 26441406.

GRAUDUS. Tālr. 29254530.

PĒRK

1–2 istabu **DZĪVOKLI**. Cena: 15 000–25 000 eiro. Tālr. 26553414.

DZĪVOKLI. Tālr. 26444538.

GARĀŽU Kuldīgā vai Kuldīgas novadā. Tālr. 22190033.

Vietējais uzņēmums pērk **LIELAS MEŽA PLATĪBAS**: izcirtumus, jaunaudzes un briestaudzes. Augstākās cenas! Tālr. 25731315.

Izcirstus **MEŽUS** (3000 EUR/ha), cirsma, lauksaimniecības zemi Tālr. 28282021.

AUGOŠUS KOKUS mežā, paši zāģējam, izvedam. Samaksa tūlītēja. Tālr. 20219102.

SIA AIB/iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS**, jērus, zirgus. Iepērkam arī bioloģiskos lopus. Samaksa tūlītēja. Tālr. 20238990.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA Valinda pērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 20294598.

Autokapsēta pērk un noraksta **NOLIETOTAS AUTOMAŠĪNAS** līdz 3,5 tonnām. Samaksa tūlītēja. Tālr. 27347347.

DAŽĀDI

Sertificēts **TAKSATORS** profesionāli izgatavos inventarizācijas lietu jūsu mežam. Cena: 60 EUR! Piedāvājam arī **MEŽAUDZES** novērtēšanu, cirsmu dokumentācijas sagatavošanu, īpašuma robežu, kupicu ierīkošanu un atjaunošanu, bezmaksas konsultācijas. Strādājam visā Latvijā! Tālr. 25731315.

REMONTĒJAM IEKŠTELPAS, koka karkasa montāža, jumta darbi, materiālu piegāde. Tālr. 26269909.

Meža **IZVEDĒJTRAKTORA** (forvardera) **PAKALPOJUMI** Kuldīgas novadā. Tālr. 29334056.

PAZUDIS

Īvandes pagastā pazudis medību **SUNS** Marko, balts ar melnu. Ja manīts, lūgums zvanīt pa tālr. 25416963.

VAJADŽĪGI

SIA KCE (41203037327) aicina darbā **PALĪGSTRĀDNIĒKU ELEKTROMONTĀŽĀ** āra objektos. Pienākumos ietilpst arī smagu materiālu pārvietošana. Vēlama darba pieredze celtniecībā vai elektromontāžā. Samaksa no 840 EUR bruto. Vēlama B kategorijas autovadītāja apliecība. Darbs Kurzemē. Tālr. 25444964.

SIA *Rajaks* (46102003750) aicina darbā lentzāģa **OPERATORU** (darbs ar Talsu lentzāģi). Darbs maiņās, samaksa pēc padarītā. Alga, sākot ar 800 EUR. Tālr. 26228615.

LĪDZJŪTĪBAS

*Tik daudz vēl nepateiktā
No dzīvē izjustā,
Tik daudz vēl nepaveiktā
No mūžā cerētā.*

/V.Kokle-Līviņa./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību ģimenei, GATI ALKŠNAZARU pāragri zaudējot.

Skolotāja Ā.Misa un bijušie
9.a klases klasesbiedri

*Kas smagāks vēl var būt,
Pa dzīves taku ejot,
Kā atdot zemei to,
Kas sirdij tuvs un dārgs.*

/I.Lasmanis./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Inārai Alkšņazarai, no GATA atvadoties.
VAMOIC Kuldīgas darbinieki

*Tu, mīļo māt, nu projām aizej klusi
Tai ceļā pēdējā, no kura nepārnāk.*

/M.Bārbale./

Izsakām līdzjūtību Zigrīdai Baltīnai, mammu mūžībā pavadot.

Z/s *Laivenieki* kolektīvs

*Un atmiņas ziedēs ap viņu
Baltas kā ābeles.*

/Ā.Elksne./

Izsakām līdzjūtību Atim Muzikantam, mammu mūžībā pavadot.

Vārmes pagasta pārvalde

*Tikai atmiņas klusas
Kā mīļi un zināmi soļi*

Palicējiem visu mūžu skan blakus.

/V.Grenkovs./

Izsakām dziļu līdzjūtību Inai Gedgudai, tēvu mūžības ceļā aizvadot.

SIA *Kuldīgas slimnīca*

Viss par reklāmu *Kurzemniekā!*

Tālrunis 63324881,

e-pasts: sludinajumi@kurzemnieks.lv.

SVEASKOG
BEZ MAKSAS attīra no krūmiem
laukus un citas aizaugušas platības.
PĒRK zarus, cirsmu atlikumus,
šķeldojamo materiālu.
☎ 25 622 293

Par sporta pasākumiem,
rezultātiem informējiet
e-pastā: inta.jansone@kurzemnieks.lv

Interesantas lietas Citā bazārā

Dainas Tāfelbergas
teksts un foto

Skolēnu mācību uzņēmumu (SMU) pasākumā *Cits bazārs* Kuldīgas veikalā *Rimi* jaunieši no mūsu skolām, kā arī Liepājas, Saldus, Tukuma, Rīgas un Valmieras rādīja savas biznesa idejas un dažādus ražojumus, ko varēja iegādāties.

Preču klāsts bija ļoti plašs: dažādi našķi, bižutērija, parfimērija, koka izstrādājumi no otrreizējā materiāla, adījumi, apzīmēti auduma maisiņi, termotrauki u.c. Tāpat jaunieši ikvienam saistoši izstāstīja gan sava ražojuma ideju, gan lietojumu. Piedāvājumu vērtēja žūrija, kurā bija dažādu nozaru uzņēmēji.

Kuldīgas Centra vidusskola (KCV) saņēma atzinību divās kategorijās: uzņēmums *Treasure* par labāko pārdošanas stendu (tirgo bižutēriju) un *LabDab* kā sociāli atbildīgs uzņēmums (ražo vieglus apavus vasarai). Par daļību *Citā bazārā* priecājās arī V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas topošo uzņēmēju komanda *Kursa Woodworks* – dažās stundās izpirkti teju visi viņu virtuves un interjera priekšmeti no kokapstrādes atgriezumiem vai dabā atrastiem materiāliem. Kuldīgas biznesa inkubatora vadītāja Līga Raituma uzslavēja jauniešu rado-

šās idejas, ar uzņēmību darinātas interesantas un vajadzīgas lietas no dabiskiem materiāliem: „Jauniešiem ir arī labas pārdošanas prasmes, un viņi izaugs par uzņēmējiem.”

Rīgas Valsts ģimnāzijas uzņēmums *Inkes* piedāvāja metāla rakstāmpiederumus. Uzņēmuma direktors Kristis Mejiers pastāstīja, ka tirgus izpētes nolūkos ir būts vairākos šādos reģionālajos pasākumos: var gan parādīt savus ražojumus, gan uzzināt klientu vēlmes un citu jauniešu pieredzi. Pircēji ieinteresēti aplūkoja Druvas vidusskolas SMU *Elevate Lunch* termosus, kuros ēdienu var uzsildīt ārpus mājas. Klāvs Zabarovskis atzina, ka pircēju interese ir liela, daudzi novērtē atzinīgi, diemžēl pirkspēja maza. Vairāki jaunie uzņēmēji atbraukuši no Valmieras: ar saldumiem, dabiskām parfimērijas eļļām, pludmales, sporta un pārgājienu inventāru.

V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas mācību uzņēmums *Kursa Woodworks* virtuves un interjera priekšmetus ražo no koka atgriezumiem vai no dabā atrastā. Attēlā: Kalvis Mednieks, Rūdolfs Ļebedevs un Paula Freimane.

Valmieriešiem Kuldīgā patīk. Tirdziņš gan varējis būt lielāks – tā viņi sprieda, salīdzinot ar pieredzi *Citā bazārā* Rīgā.

Turpretī KCV meitenes secina, ka viņu adījumiem un auduma maisiņiem noiets lielāks šeit nekā galvaspilsētā. Cilvēki ir atsaucīgāki: vienaldzīgi neiet garām un pat tad, ja neko neiegādājas, vismaz paslavē par uzņēmību. „Var jau būt, ka rīdziniekus vairāk uzrunā inovatīvas lietas, bet mums ir praktiskas. Un savējos jau vien-

mēr atbalsta,” atzina Samanta Zīberga un Denīze Solomahina.

Cita bazāra rīkotājas – organizācijas *Junior Achievement Latvia* – pārstāve, skolotāja Laura Zariņa secina, ka pasākums Kuldīgā kopumā izdevies, ņemot vērā, ka pandēmijas laikā bijusi dīkstāve un cilvēki kļuvuši pasīvi. Sākumā pieteikušies 25 uzņēmumi, daži nav ieradusies, tostarp pārstāvju slimības dēļ: „Tomēr jauniešiem tā ir laba iespēja demonstrēt zināšanas un prasmes.”

Kurzemnieku janvārim var abonēt

līdz 27. janvārim:

www.abone.pasts.lv
(ietaupot 1,50 eiro);

.....
www.kurzemnieks.lv/

abone
(ietaupot 1,50 eiro);

.....
pastā;

.....
pie pastniekiem;

.....
redakcijā

(ietaupot 1,50 eiro).

Laikraksta *Kurzemnieks* redakcija klientus klātienē apkalpo katru darbdienu no 9.00 līdz 12.00.

Katrīnas kausā var gūt pieredzi

(Sākums 1. lpp.)

Bez Ralfa Zazerska un Nika Mauļa prestižajās sacensībās Kuldīgas Katrīnas kauss labu pieredzi guva vēl četri mūsu jaunie sportisti – viņiem tā bija debija. Vislielākais gandarījums esot sacensties ar elites klasi.

Vieglatlētikas sacensības Kuldīgas Katrīnas kauss ikreiz tiek atklātas ar bērnu skrējieni.

60 m skrējienā pirmā no kreisās – Beāte Buka (nr. 71).

60 m barjerskrējienā startē Sanija Robežniece (otrā no labās).

400 metros atkārtoti uzvar Ilja Petrušenko, viņa rezultāts – 47.96.

Nikola Demčenko par 60 m skrējieni saka: „Ar startu esmu ļoti apmierināta. Atšķirībā no U16 grupas šeit konkurence liela. Tāda līmeņa sacensībās man ir debija. Pirms tam Katrīnas kausā palīdzēju tiesāt.”

PIRMAIS RŪDĪJUMS

60 m barjerskrējienā sievietēm pirmā bija Diāna Sūmana no Igaunijas (8.26). Desmito vietu izcīnīja sporta skolas audzēkne Sanija Robežniece (9.31): „Šī bija mana starptautiskā debija, un ar rezultātu esmu apmierināta. Konkurence ir sīva, jo te tomēr startē elites klases sportistes. Uztraucos, bet ļoti centos skrējienu koncentrēt.”

60 metros uzvarēja Lielbritānijas skrējējs Džordans Vatsons Brauns (6.82), sievietēm labākā bija igauņiete Eilme Vero (*Öilme Võro*) (7.39). Šajā disciplīnā startēja trīs sporta skolas audzēknes: Beāte Buka (8. vieta; 7.94), Nikola Demčenko (12. vieta; 8.18), Anna Fokerota-Šimane (13. vieta; 8.70).

Iespaidos par pirmo startu pieaugušo konkurencē dalās 14 gadus vecā B.Buka: „Jutos uztraukusies, bet man nebija, ko zaudēt, – es tikai ieguvu. Skrējiens spēcīgs, tas bija labs treniņš nākamajām sacensībām U16 grupā, kur būs jāskrien 60 metru. Šis ir arī mans pirmais Katrīnas kauss. Kad biju maza, arī es atklāšanā skrēju apli ar manēžu un paliku viena no pē-

Jānis Leitis uzvarēja tāllēkšanā ar rezultātu 7,08 metri un atzīst, ka viņam patīk piedalīties Katrīnas kausā.

dējām. Pat iedomāties nevarēju, ka reiz te piedalīšos īstās sacensībās.”

Pirmie 400 metri

400 metros sievietēm pirmā atskrēja Džesika Tapina no Lielbritānijas (56.04), vīriešiem labākais – Ilja Petrušenko (47.96), viņš arī 2020. gadā bija labākais šajā disciplīnā: „Šosezon mani pirmie 400 metri. Konkurence laba – to sagādāja Lielbritānijas skrējējs, un man gandrīz izdevās noskriet personīgu rezultātu.

Nākamais galvenais starti būs Latvijas čempionātā Valmierā. Ir cerība tikt uz Eiropas čempionātu.” 800 metros sievietēm uzvarēja Dženna Vinsa no Beļģijas (2:11.70). 1500 metros vīriešiem pirmais – Sebs Antonijs no Lielbritānijas (3:55.13).

TĀDA LĪMEŅA SACĪKŠU IR MAZ

Tāllēkšanā sievietēm labākais rezultāts Gerdai Kerijai Dreimanei (5,91 m), vīriešiem uzvarēja

pieredzējušais sprinteris un tāllēcējs Jānis Leitis (7,08 m), kurš saka: „Startēju kopā ar jauno paaudzi. Cerēju tikai uz uzvaru, un tas arī izdevās. Rezultātu gribējās labāku, jo esmu lēcis daudz tālāk. Šo startu vairāk uztvēru kā treniņu. Vairākus gadus sadarbojos ar treneri Uldi Kurzemnieku. Viņš bija skeptisks par manu dalību sacensībās, jo ar fizisko formu man tagad ir, kā ir. Esmu pārliecināts, ka skatīties atnākuši tik daudzi. Šāda līmeņa sacensību

Latvijā ir maz. Biju arī pirmajā Katrīnas kausā un daudzos citos, pāris gadu biju prom Amerikā, tomēr sacensības Kuldīgā vienmēr gaidu. Šeit vienmēr ir cieņi un nav jāsaucenšas tikai ar savējiem. Arī šogad pārstāvētas dažādas valstis.”

Kārtlēkšanā vīriešiem uzvarēja Valters Kreišs (4,90 m).

Inta Jansone
Lailas Liepiņas foto

Vairāk foto: www.kurzemnieks.lv.

Sacensībām bija pievērsta liela mediju uzmanība, un tās varēja vērot arī tiešraidē interneta vietnē Sportacentrs.com un televīzijas kanālā TV4.